

ČETNÍCI POTŘETÍ – a naposledy?

I n-tá repríza prvních šestadvaceti dílů seriálu Četnické humoresky ujistila v průběhu uplynulého půlroku vedení České televize, že udělalo moc dobře, když se rozhodlo najít v kase 110 milionů korun a investovat je do třetí řady příběhů. Díly 27 až 39 mají právě premiéru, vysílání vyvrcholí v hektickém čase vánočním. A už teď je jisté, že divácká přízeň i tentokrát vytrvá.

Když otcové projektu – autor námětu plukovník Vladimír Dlouhý pro něj dokázal zapálit velkého televizního profesionála Antonína Moskalyka – před deseti lety obcházel produkční televizní centra, ohrnula prý nad ním pražská dramaturgie pyšně nos. A věci se ujalo odstrkované Brno, jehož šéfové dokázali jasně rozpoznat, jaké přísliby látky retro příběhů z první republiky skrývá.

Moskalyk udělal dobře, že se v obsazení neomezil na místní zdroje, ale přizval populární hvězdy z Prahy, jež dnes jaksi nemají moc do čeho dlouhnout. Točí se málo a každý režisér má pár hereckých oblíbenců, takže pocit, že v zemi české žije zhruba deset dramatických umělců, možná ani není pocit.

Ale k věci: po smrti otce zakladatele se i režie posledních třinácti dílů ujala jeho dcera Pavlína Moskalyková, provdaná Solo. Z Ameriky, kde s rodinou žije, se dva roky vrátila do vlasti a plně se soustředila na natáčení. Scenáristicky se na seriálu podílela už předtím, zejména na dílech z druhé třináctky, nyní převzala otěže. A jestli možno vycházet z kvalit 27. pokračování, nazvaného Majlant, které televize ukázala novinářům ještě před premiérou, pak kočirovala svůj štáb nadmíru úspěšně. Sama ovšem říká, že Majlant není možná úplně typický díl – svou převážující humorou, neřku-li až burleskní atmosférou. Že v dalších dílech přijdou i hodně vážné chvíle a dojemné situace! Musíme si uvědomovat, že třetí řada Četnických humoresek se odehrává v letech 1937 až 1938 a poslední díl Epilog dějově vrcholí ve dnech Mnichova. Proto je také málo pravděpodobné, že by vznikla ještě řada čtvrtá. V ní by už – v zájmu časové posloupnosti – museli tvůrci dojít až k březnové okupaci i létům protektorátu, v nichž role českého četnictva nebyla pohříchu jednoznačná – a postihnout ji v úplnosti je téma na seriální historickou studii, nikoli pro zábavný seriál.

V těchto dnech se už hrdinové z četnické pátračky na české obrazovky vrátili v nových příbězích a pátek co pátek se s nimi možno setkávat. Česká televize jimi uspěla u diváků, aniž by musela slevit z profesionálních měřítek, jež si v dramatické tvorbě v minulosti vytkla. Solidní scénáře, kvalitní dramaturgie, prvotřídní herci, dobrá kamera, svižný střih a nenápadná, ale pevná ruka režisérky – to jsou atributy, jimiž se možno chlubit. A že by hnidopich našel i chyby? Na čem nejsou...

(jjv)

Foto Radomír ŘEZÁČ

